

telepensjonisten

Medlemsblad for Telepensjonistenes Landsforbund

Nr. 2/19 - 46. årgang

Luffartseventyret

Pensjonistoppøret

Seilereventyret

Lederen har ordet

Igjen har våren gitt oss noen spennende opplevelser.

Vi har igjen gjennomført et landsmøte som viste aktive og engasjerte tillitsvalgte fra hele landet. Vi har fått nye medlemmer i landsstyret, mens de fleste ønsket å fortsette å være med. Jeg ble også gjenvalgt som leder, - jeg takker for tilliten!

Vårens trykdeoppgjør (vårt lønnsoppgjør) ble gjennomført som vanlig de seneste årene, dessverre på samme måten, med møter som kalles "drøftinger" og med stort sett samme resultat. Statsråd Haugli ville ikke gjøre noen endringer i regulering av pensjonen vår, - så det gir som resultat at pensjonene våre fortsatt ikke gir økt kjøpekraft, trass i våre protester. Dermed vedtok vi at vi ikke ville undertegne protokollen.

Vi er så uenige at vi besluttet å gjennomføre en stor demonstrasjon foran Stortinget den 6. juni kl 1200. Der kom det tusenvis av pensjonister fra hele landet, hjulpet av innleide busser som kom fra store deler av Østlandet. Ja, helt oppe fra Trøndelag kom det en buss som startet kl 0200 med pensjonister som deltok i en

massiv demonstrasjon mot regjeringens stahet i reguleringen av vår pensjon. Selv om vi bare ber om å få den samme "lønnsutviklingen" som lønnstakerne generelt. Store plakater, musikk, sang og opprop "nok er nok" ble brukt i en godt regissert gjennomføring av Pensjonistforbundet. Helengasjerte pensjonister både sang, klappet og ropte. Hele bredden av det politiske miljø fikk komme på talerstolen. Dere kan lese mere om dette inne i bladet.

Vi har også fått en ny rolle i Telenor-relasjonen vår. I alle år har vi fått tilskudd under posten velferd, ut fra samme pott som de aktive ansattes støtte innen kultur, idrett, hytter og museet. Nå har vi fått rolle som "sponsor" for Telenor Norge, til og med undertegnet en avtale som gir oss en del formelle krav i denne rollen. Dette har Internal Audit (internrevisjonen i konsernet) besluttet er den rette rollen for oss. Dette gir noen forpliktelser, men samtidig noen muligheter.

Mulighetene ble drøftet i en møte med den nye administrative direktøren Petter Børre Furberg. Møtet var ønsket fra oss, for å fortelle hvem vi er og at vi fortsatt har behov for tilskudd fra Telenor for å drive

Telepensjonistene. En hyggelig samtale, men også en samtale med usikkerhet for framtiden. Furberg mente at Telenor Norge også trenger Telepensjonistene, - noe som også lover muligheter for oss framover! Vi har ikke fått noen tilsagn om beløp, men jeg forventer at det ikke går lenge før vi får et svar.

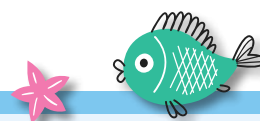
Etter en god sommervarme i april her sør, har vel alle fått vekslende perioder både med snø og regn, samt en smak av sommer mellom kjølige netter i et vekslende vær. Selv har jeg noen dager stelt i hagen på stedet vi har i Drøbak. Valmuene har allerede blomstret fra seg, for regnværet her på Østlandet har også gitt gode vekstvilkår. Ser at det er likedan nordover, - og jeg skal være med på 25-års jubileet til Tromsø lokalforening, og får vel smake både god mat, - og litt av klimaet der også..

Vi satser på en god sommer, - både i nord og sør i landet!!

God sommer til alle!

Hilsen
Tore Andli, forbundsleder

INNHOOLD

Lederen har ordet	s. 2	Det nye landsstyret	s. 8
Personvernerklæring	s. 3	De nye tillitsvalgte	s. 9
Helgeland Telepensjonistforening 25 år	s. 4	Tiden var inn	s.10
Jubileumsfest Tromsø	s. 4	Heldige Hellas	s.12
Nå er det nok	s. 5	Minner fra Stokka flyplass	s.13
Landsmøtet 2019	s. 6	Småstoff	s.16

Neste nummer av bladet kommer ut 5. september. Tips og stoff sendes på e-post til gunhi-s@frisurf.no innen **12. august**.

Forsidebilde: Nytt landsstyre. Foto: Gunhild Skoglund

Redaktøren forbeholder seg retten til redigering og nedkorting av innlegg.

Utgitt av Telepensjonistenes Landsforbund. Redaktør: Gunhild Skoglund. Ansvarlig redaktør: Tore Andli.

Personvernerklæring

Telepensjonistenes Landsforbund (TPL)

Denne personvernerklæringen gjør rede for vår håndtering av personopplysninger som samles inn for å utøve våre tjenester overfor medlemmer og andre vi jobber med. Behandlingsansvarlig i organisasjonen er leder av Landsforbundet, om ikke oppgaver er delegert.

Einar Nymo, nestleder i TPL

Medlemsregister

Fra våre medlemmer innhenter vi navn, adresse, telefonnummer, fødselsdato og e-post adresse. Denne informasjonen er nødvendig for å kunne gi et tilstrekkelig tilbud og informasjon knyttet til medlemskapet. Når man melder seg inn i organisasjonen samtykker man til at informasjonen benyttes til eksempelvis adresselister for utsending av medlemsblad, nyhetsbrev, invitasjon til arrangementer mm.

Personopplysningene registreres i et felles medlemsregister. Informasjonen er tilgjengelig for medlemmene i Landsstyret. Lokalforeningenes tillitsvalgte har kun tilgang til informasjon om medlemmene i den enkelte lokalforening. Innsyn i hva som er registrert om det enkelte medlemmet kan fås ved henvendelse til et av medlemmene i Landsstyret eller ved henvendelse til de enkelte lokalforeningene.

Informasjonen i medlemsregisteret benyttes også for rapportering av antall betalende medlemmer for å motta offentlig tilskudd til drift av organisasjonen. Denne rapporteringen omfatter kun antall medlemmer og inneholder ikke medlemmenes navn eller andre personlige opplysninger.

Det er inngått en databehandler-avtale med leverandøren av medlemsregisteret som bl.a. sikrer at de ikke kan dele personopplysninger med tredjepart uten at dette er skriftlig avtalt med oss. Noen slik avtale om deling av informasjon er ikke inngått.

E-post

Du kan sende e-post til oss, men husk at alle virksomheter er sårbare for datatveri. Du bør derfor ikke sende sensitivt innhold pr. e-post.

Nyhetsbrev

Som medlem hos oss vil du motta nyhetsbrev og annen informasjon. Slik informasjon sendes fra den lokalforening du er tilknyttet. Informasjonen sendes pr. e-post eller SMS.

For medlemmer som ikke har e-post eller SMS, sendes informasjonen pr. post. Informasjonen om e-postadresser, mobilnummer og postadresser hentes fra medlemsregisteret.

For utsending av medlemsbladet Telepensjonisten lages for hvert nummer en liste med navn og postadresse som sendes trykkeriet for påføring av denne informasjonen på bladene.

Bruk av informasjonskapsler (cookies)

Nettstedet vårt (telepensjonistene.no) bruker informasjonskapsler for å kartlegge besøkende og deres bruk. Dette gjør vi for å tilpasse og gjøre nettstedet vårt mest mulig relevant for våre besøkende. Informasjonskapslene inneholder ikke personopplysninger. Du kan selv forhindre at informasjonskapsler blir lagret på datamaskinen din ved å endre innstillinger i nettleseren.

Påmelding kurs og arrangementer

Informasjon om reiser og andre arrangementer gis via våre nettsider eller direkte via e-post/SMS eller post. I tilknytning til slike arrangementer benyttes kontaktinformasjon fra medlemsregisteret. Ved bestilling av reiser gjennom turoperatør vil kontaktinformasjonen kunne bli formidlet til turoperatøren.

Eventuelle spørsmål kan rettes til landsstyret@telepensjonistene.no

Erklæringen finner du også på telepensjonistene.no > om oss.

Lang og tro tjeneste

Bjarne Ulvang har sluttet i styret i Bergen og Hordaland lokalforening etter hele 21 år som kasserer. I tillegg satt han tidligere ti år i landsstyret som styremedlem. På lokalforeningens årsmøte ble Bjarne (til høyre) takket av leder Ulf Rathe for lang og flott innsats og for godt samarbeid.

Helgeland Telepensjonistforening 25 år

Høsten 1993 bestemte teleansatte i Sandnessjøen teleområde at de ville starte en telepensjonistforening. Leder i interimperioden ble Olav Kristoffersen.

Oddvar Ulvang, Helgeland lokalforening

Selve stiftelsesmøtet ble avholdt i månedsskiftet januar/februar 1994.

Her ble det følgende styre valgt:

Leder Olav Bjørkås, Mosjøen
Nestleder Else Svendsen, Mosjøen
Sekretær Bodil Dalen, Sandnessjøen
Kasserer Olav Kristoffersen, Sandnessjøen

Lørdag 30. mars 2019 feiret Helgeland Telepensjonistforening sitt 25-års jubileum på HIAS i Sandnessjøen. Forbundsleder Tore Andli var med og kastet glans over arrangementet. Det var stor stemning, og mimringen gikk livlig langs bordene. Talere og sanger berørte emner og situasjoner som var med på å trimme magemuskulene til de 37 fremmøtte.

Jubileumsmenyen besto av en forrett bestående av toast, røkt laks og eggere, hovedretten var reinsdyrsteik med tilbehør og til slutt dessert og kaffe.

En beskrivelse av festen vil overgå den spalteplassen vi kan håpe å få tildelt, og den vil i alle fall ikke gi en rettferdig beskrivelse av den gode stemningen vi som var hjertelig tilstede opplevde.

Jeg lar derfor bildene fra jubileumsfesten tale for seg selv.

Styret i jubileumsåret består av:

Leder Turid Nordnes
Nestleder Rigmor Bosness
Sekretær Marta Rønning
Kasserer Ingvar Johansen
Styremedlemmer Eilif Dagsvik,
Rita Røst Olsen og Terje Pettersen

Forbundsleder Tore Andli får overrakt boka 'Helgendskysten på langs' av lokallagsleder Turid Nordnes.

Dagens lokallagsleder sammen med de som var tilstede fra det første styret. Fra v.: Olav Kristoffersen, Turid Nordnes, Bodil Dalen og Torunn Ottestad.

Hyggelig stemning når telepensjonister møtes.

Forbundsleder Tore Andli gratulerer leder Yngve Johansen og ønsket foreningen lykke til videre.

Randi Sorem, Karin Øien og Roar A. Johannessen var tilstede under stiftelsen i -94, og alle satt i det første styret i en årrekke. I tillegg har Kåre Sundquist og Paul Hansen hatt viktige verv over flere år. Samtlige ble hedret for innsatsen med blomster og applaus. Fra v.: K. Sundquist, R. Sorem, P. Hansen, K. Øien og R. A. Johannessen.

Jubileumsfest i Tromsø

Arrangementskomiteen fikk ros for en meget god jobb med pynting av bord, en herlig meny med godt drikke og en swingende god dansemusikk da Telepensjonistene Tromsø feiret sine 25 år på Hotel Saga den 14. juni.

Leder Yngve Johansen kunne hilse 56 medlemmer og gjester, deriblant forbundsleder Tore Andli, velkommen til «verdens nordligste telepensjonistforening». Det var ekstra hyggelig at Unni Andersen og Einar Kildal fra Alta hadde tatt turen.

I talen ga Johansen et tilbakeblikk fra starten og frem til i dag. Ønsket om å etablere en forening i Tromsø må ses på bakgrunn av en rekke hendelser som fikk betydning for mange i Tromsø teleområde. Fullautomatisering i 1985, Televerket inn i full konkurranse, skifte av navn og

logo, overgang til AS samt oppretting av Televerkets Nye Muligheter (TNM) skapte en helt ny og uvant situasjon for mange. Savnet av jobben og tidligere kollegaer var utslagsgivende for etableringen av telepensjonistene.

Tore Andli gratulerte og hilste fra forbundsstyret samtidig som han fortalte hva landsstyret jobber med.

Yngve Johansen avsluttet med å takke alle som har bidratt til at Tromsø har en forening og dermed kan feire jubileet. Han rettet en stor takk til alle deriblant foreningens egen og dyktige toastmaster Eivind Knutsen.

Vi kommer tilbake med et historisk tilbakeblikk fra Tromsø i et senere nummer av Telepensjonisten.

Nå er det nok

Foto: Gunhild Skoglund

Under parolen «NÅ ER DET NOK» og «VI FORTJENER BEDRE» møtte cirka tre tusen pensjonister i regi av Pensjonistforbundet opp 6. juni foran Stortinget for å vise sin misnøye med årets pensjonistoppgjør.

Jan Riddervold, Lillehammer lokalforening

Vår pensjon har stadig krympet og 2019 er intet unntak.

Det ble satt opp busser for å frakte alle til Oslo, og helt fra Steinkjer kom det medlemmer. Også flere telepensjonister hadde møtt opp, og med lederen Tore Andli i spissen.

Det som Pensjonistforbundet nå kjemper for er å få tilbake retten til å forhandle samtidig som at underreguleringen på 0,75 prosent må vekk.

Det var paroler ved leder for Pensjo-

nistforbundet Jan Davidsen og leder for Utdanningsforbundets pensjonister Anne-Margrethe Benæs. Og musikalske innslag ved Kine Hellebust og Anders Rogg.

I tillegg var sentrale politikere invitert, Hans-Andreas Limi fra FrP, Jonas Gahr Støre fra AP, Per Olaf Lundteigen fra SP og Audun Lysbakken fra SV.

Det var et flott arrangement, og med værgudene på laget.

Måtte vi bare nå lykkes. For NOK ER NOK.

Foto 1,2,3,4: Gunhild Skoglund

1 Jan Davidsen

Hans Andreas Limi

Foto Eivind Thoresen

2 Jonas Gahr Støre

Jan Riddervold, Tore Andli og Einar Nymo.
Foto Eivind Thoresen

3 Per Olaf Lundteigen

4 Audun Lysbakken

Landsmøtet 2019

Et vått snølag hadde lagt seg godt til rette på vårgrønn plen da telepensjonistene ankom Gardermoen til årets landsmøte den andre uka i mai. I hotellets oppussede lokaler var det hyggelig og lagt godt til rette for å slå seg ned i en av de lune sofakrokene og slå av en prat med kolleger. Inne i konferansesalen var styret og dets hjelpere opptatt med de siste detaljene før det to dagers lange landsmøtet ble satt.

Gunhild Skoglund

Forbundsleder Tore Andli kunne ønske 58 telepensjonister vel møtt til landsmøtet. Av de frammøtte var 55 stemmeberettiget den første dagen og 56 dagen etter.

Aktive år

Årsrapportene viste at landsstyret har vært aktivt og arbeidet godt.

Innledningsvis uttrykte forbundslederen bekymring over nedgang i medlemsmassen og nedleggelse av lokalforeninger. Kasserer Finn-Egil Elster beroliget med at nedgangen det siste året har vært liten, noe som tyder på en god jobb lokalt med verving og aktiviteter som gjør at medlemmene trives.

Den største innsatsen har vært innføring av felles medlemsregister StyreWeb. Forsamlingen sa seg godt fornøyd med systemet, det gir en forenkling i medlems-håndteringen samtidig som kvaliteten på dataene blir best mulig.

Systemet har i tillegg en økonomidel for både fakturering og regnskap. I den forbindelse ble det som et godt eksempel nevnt at kassereren i Fornebu lokalfore-

ning, med godt over 300 medlemmer, trakk et lettelsens sukk da Excel med masse formler kunne erstattes med det nye økonomisystemet.

En tier til besvær

Den største diskusjonen skulle vise seg å dreie seg om en tikrone. I første omgang kunne det dreie seg om en bagatell, men det er noe med ordtaket 'alle monner drar, sa musa og tissa i havet'.

Saken var nemlig den at landsstyret foreslo å heve kontingenten fra lokalforeningene til forbundet fra 40 til 50 kroner fra neste år. Altså ti kroner for hvert betalende medlem årlig.

Argumentene for økningen var en styrket felleskasse. Blant annet budsjetteres det nå med faste kostnader for StyreWeb, og kostnadene for medlemsbladet kan muligens bli høyere i kommende landsmøteperiode.

Selv om det var noe skepsis mot å øke kontingenten, var den generelle tilbakemeldingen både på medlemsregisteret og bladet positive.

Forslaget ble vedtatt mot åtte stemmer.

Kontingenten for direkte medlemskap i landsforbundet står imidlertid uendret med 150 kroner pr år. Hvis en lokalforening legges ned, og noen synes det er uaktuelt å tilhøre en annen forening, er det mulig å melde seg inn sentralt.

Nedleggelse og lokale midler

Dessverre har noen av de minste lokalforeningene sett seg nødt til å legge ned. Og da melder spørsmålet seg om hvordan foreningens penger skal håndteres. Skal de brukes til en heidundrende fest, gis til et godt formål eller tilfalle fellesskapet?

Trondheim lokalforening hadde fremmet forslag om at en forholdsmessig andel skal følge medlemmene som ønsker overgang til en annen forening.

Forslaget ble grundig diskutert, og følgende vedtak ble gjort mot to

stemmer: «En forholdsvis andel av lokalforeningens gjenværende aktiva følger de medlemmene som ønsker å opprettholde sitt medlemskap i forbundet ved overføring til annen lokalforening. Med forholdsmessig andel menes total kapitalbeholdning på oppløsningsdatoen delt på antall aktive medlemmer på samme dato. Aktiva som ikke fordeles på mottakende forening, tilfaller forbundet.»

Høringer

Handlingsprogrammet er godt gjennomarbeidet og konkret både når det gjelder sentrale og lokale tiltak.

Programmet har vært på høring blant lokalforeningene, og forbundslederen uttrykte en viss skuffelse fordi få hadde gitt tilbakemelding. Han oppfordret derfor til større aktivitet når det gjaldt høringer generelt. Det er slik de lokale kan gi sin mening og dermed påvirke sakene.

Handlingsplanen ble tatt til etterretning og skal følges opp av alle parter.

Fast gjest

- Jeg tror jeg har vært på alle landsmøter siden 2005, sa Harald Olimb Norman, generalsekretær i Pensjonistforbundet, da han hilste landsmøtet.

Og vi hører han gjerne igjen. Fordi han evner å rette søkelyset på viktige tema som berører enhver pensjonist, og han evner å lyssette området på en måte som ikke er til å misforstå. Han engasjerer, provoserer og viser omsorg i en og samme stund, og pakker gjerne budskapet inn i humoristiske og retoriske spørsmål.

Vi er hjertens enige når han sier at vi må 'snakke opp' den såkalte eldrebølgen som visstnok skal komme som en slags tsunami som skal grafse til seg alt. Ifølge generalsekretæren er nitti prosent av oss stort sett aldri innom helsevesenet.

- Så er vi en byrde? spør han retorisk og gir selv svaret: - Vi er høyst oppgå-

VISSTE DU

På telepensjonistene.no> OM OSS ligger vedtektene, årsberetningene, handlingsprogrammet og protokollen fra landsmøtet.

ende og deltar for at samfunnet skal gå rundt. Vi betaler skatt, vi handler i butikene og vi deltar i frivillig arbeid. Flere vil sågar jobbe lenger og bidra med sin kompetanse og erfaring. Politikerne tror visst at alderspensjonistene er styrtrike. Karikaturer av pensjonister i Syden med golftralla på slep gjør at de unge tror at besteforeldrene er rike, mens virkeligheten er at noen ikke en gang har råd til å ta bussen for å hente en sydenbrosjyre for å drømme seg bort.

Et annet viktig tema var velferdsteknologi. Vel og bra, men de eldre må være med å teste teknologien. Et eksempel er at hvis strømmen blir borte så åpnes ikke døra. Vi må også tørre å bry oss, jmfør Gros nabokjerring. Velferdsteknologi eller ei - mange er ensomme, og fra isolasjon er ikke vegen lang til sykehjemmet.

Forskjellene mellom de som har minst og mest øker. Nå sier Pensjonistforbundet at nå er det nok. På vegne av landets 940 000 alderspensjonister skal dette markeres foran Stortinget i begynnelsen av juni. Håpet er at flere tusen møter opp, og telepensjonistene oppfordres selv sagt til å delta.

Den viktigste kampen står om å få tilbake forhandlingsretten i trygdeoppgjøret.

To nye år

Nok et godt landsmøte ble avsluttet med at forbundsleder Tore Andli takket for fornyet tillit. Han takket også avtropsende nestleder Ulf Rathe og sekretær Marie Aashagen for stor innsats samtidig som han ønsket nyvalgte medlemmer velkommen inn i sine respektive verv.

- Det har vært mange innlegg i løpet av disse to dagene. Vi trenger denne aktiviteten fra dere som bidrar til at vi blir bedre, oppsummerte han før han avsluttet med å takke møtets stødige dirigenter og referenter og en engasjert forsamling.

Generalsekretær i Pensjonistforbundet Harald Olimb Norman snakker opp landets pensjonister som en ressurs i samfunnet.

Jan Riddervold, leder i valgkomiteen, la fram komiteens innstilling.

Erfarne møteledere, Truls Langeggen (til v.) og Kjell Reisz.

Protokollen ble ført av Fridtjof Holthe og Aud Helene Madsen.

Det nye landsstyret

Det ble verken benkeforslag eller kommentarer da leder i valgkomiteen Jan Riddervold la fram innstillingen for landsmøteperioden fram til 2021. Kandidatene ble valgt med akklamasjon.

I tillegg til Riddervold fra Lillehammer besto valgkomiteen av Eli Nilsen fra Drammen og Wenche Aannestad fra Tønsberg.

Leder	Tore Andli, TP Fornebu
Nestleder	Einar Nymoen, TP Fornebu
Sekretær	Åse Juul Hansen, TP Kristiansund
Styremedlem	Anne Stødle, TP Haugesund
Kasserer	Finn-Egil Elster, TP Fornebu
1. varamedlem	Tore Haugland, TP Bergen og Hordaland
2. varamedlem	Mary-Ann Ødegård, TP Trondheim
3. varamedlem	Kari Aanerud, TP Glåmdal

Revisorer	
Revisor 1	Kåre Johansen, TP Fornebu
Revisor 2	Kirsten Næss, TP Fornebu
Vararevisor	Aud Kleiven, TP Drammen

Valgkomite	
Leder	Jan Riddervold, TP Lillehammer
Medlem	Eli Nilsen, TP Drammen
Medlem	Wenche Aannestad, TP Tønsberg
Varamedlem	Ulf Rathe, TP Bergen og Hordaland

Marie Aashagen og Ulf Rathe fikk gavekort og velfortjent takk fra forbundslederen for sin innsats i landsstyret.

Nytt styre er godt i gang

Den formelle overgangen fra gammelt til nytt styre skjedde på et felles møte på forbundskontoret Fornebu 21. mai. Forbundslederen takket avtroppende nestleder Ulf Rathe og sekretær Marie Aashagen for vel utført arbeid. Åse Juul Hansen og Anne Stødle ble ønsket velkommen inn i landsstyret.

To uker senere ble det holdt et nytt styremøte. Denne gangen med varamedlemmene til stede, både for å informere og involvere de i landsforbundets arbeid. Engasjementet og interessen var absolutt til stede, og arbeidsoppgaver ble diskutert og fordelt.

Nytt styre fra v.: Finn-Egil Elster, Åse Juul Hansen, Tore Andli, Anne Stødle og Einar Nymoen.

De nye tillitsvalgte

Åse Juul Hansen har jobbet på riks- og telegramtelefon, personalkontor, fellestjenester og økonomikontor. Etter IT-utdanning fikk

hun jobb på IT-avdelingen med drift av IT-systemene i Kristiansund, og i tillegg ble det installasjon og IT-hjelp mot eksterne kunder. Som IT-ansvarlig og leder av brukernær drift i Telenor Norge Kundeservice, ble det en del reising i hele landet. De siste årene var hun i Telenor Norge som IKT-leder ved driftsavdeling med ansvar for IT-tilganger, tilgangskontroll og sikkerhet. Hun avsluttet med prosjektjobb i et internasjonalt miljø. Hun har dessuten flere perioder som tillitsvalgt for KTTL, senere Negotia. I dag er hun sekretær i Kristiansund lokalforening og er ellers aktiv i lokalsamfunnet.

- Så ble jeg altså valgt til sekretær i landsstyret på landsmøtet 8. mai og har allerede startet på en spennende periode, sier hun forventningsfullt.

Anne Stødle har jobbet i Televerket/Telenor det meste av sitt yrkesaktive liv. Det ble flere år i Hauge-sund og Oslo/Fornebu, men også

en periode i Stavanger og et drøyt år i Telegruppens OL-prosjekt. De siste årene var hun i Telenor Norge Bedrift med ansvar for Relasjons Markedsføring før hun ble en aktiv pensjonist i Hauge-sund lokalforening.

- Det er veldig hyggelig å treffe tidligere kolleger. Som mange andre telepensjonister har jeg satt stor pris på møteplassene og aktivitetene som min lokale forening har skapt. Medlemskapet i Telepensjonistene, og derigjennom samar-

beidet med SAKO med flere, åpner også for muligheter til å påvirke pensjon og andre forhold knyttet til pensjonstilværelsen. Ved å si ja til et styreverv i TPL ønsker jeg å gi mitt bidrag til å koordinere og tilrettelegge slik at det gode arbeidet lokalt og sentralt kan fortsette og videreutvikles, sier hun.

Tore Haugland jobbet i Televerket/Tele Mobil/Telenor fra 1980. Da begynte han på Bergen Radio etter å ha seilt i utenriksfart som telegrafist. Etter

noen år ble det Ingeniør Høgskole som førte han til Radioavdelingen i Televerket. Radio og mobile systemer ble fagområdet til han pensjonerte seg i 2015. Han har også bakgrunn som tillitsvalgt i EL&IT forbundet. I dag er han styremedlem i Bergen og Hordaland lokalforening.

- Mine forventninger er at de aktivt skal bidra til å ivareta rettferdige pensjoner for våre medlemmer, øke samarbeidet i SAKO sentralt og lokalt, være et sosialt treffpunkt og etterleve handlingsprogrammets mange gode intensjoner, sier han.

Mary-Ann Ødegård er aktiv i Trondheim lokalforening, hvor hun er revisor og medlem i arrangementskomiteen. De siste

årene før hun ble pensjonist jobbet hun med økonomi mens hennes tidligere bakgrunn er fra manuell ekspedisjon samt montør- og teknisk avdeling. Hun har ifølge eget utsagn vært «litt potet».

- Som vararepresentant håper jeg å bidra i jobben som styret gjør for oss tidligere ansatte i Telenor, sier hun.

Kari Aanerud begynte som sommervikar på rikstelefonen i Oslo og søkte etter hvert overflytting til Elverum. Automatisering førte

henne videre til Kongsvinger og nok en automatisering. Da teleområdene ble opprettet i 1975 kom hun tilbake etter noen år ute av Televerket. Da ble det jobb med lønns- og personalsaker samt ett år på saksbehandlarkurs i Grimstad. Etter et år med pendling Kongsvinger-Lillehammer avsluttet hun med et år på kundeservice i Kongsvinger. I dag sitter hun i styret i Glåmdal lokalforening og fyller ellers dagene med frivillighetsarbeid innen Lions Club og Røde Kors.

- Jeg sa ja til å være varamedlem først og fremst for et ønske om å få mer innsikt i hva det jobbes med sentralt. Forventer vel at styret fortsetter å jobbe for lokalforeningene, at de tar ansvar for samarbeid og forhandlinger mot samarbeidspartnere og Telenor og opprettholder god kommunikasjon mot lokalforeningene, sier hun.

Tiden var inne

Hun påstår selv hun er en gammel dame og føler trang til å trappe ned, noe hennes styrekollega med fagre og ærlige ord på det sterkeste motsier.

Gunhild Skoglund

- Jeg vil ikke bli en sjuende mor i huset, sier Marie Aashagen bestemt.

Og bestemt, i positiv forstand, er en karakteristikk få som kjenner dama vil betvile. Hun er nemlig klar i sin tale både som sekretær i landsstyret, som møteleder på landsmøter og i debatter. Etter fire år i styret for Telepensjonistenes landsforbund bestemte hun seg for at nå var nok.

- Du er på ingen måte en gammel dame enda, da må du først bli langt opp i åttiårene. Du får det beste skussmålet av meg. Du er ryddig og stødig, roser Ulf Rathe og tenker tilbake på de to årene han har sittet i styret mens Marie har ført pennen.

Nå takker også bergenseren for seg. Etter to år i styret følte han tiden var inne for å gi seg. Helt ute er han imidlertid ikke, han går inn som varamedlem i valgkomiteen, og hjemme i Bergen skal han lede sin lokalforening videre.

Bergen er for øvrig den største foreningen i vårt forbund med flere enn 450 medlemmer.

- Hva skal dere gjøre nå da?

- Det samme spurte min datter om, humrer Marie, - jeg svarte at nå skal jeg endelig bli pensjonist, hvorpå hun repliserte: 'Tror du på det sjøl?'

Skepsisen til datter Aashagen viser seg å slå til. Marie klarer nemlig ikke å la være å engasjere seg. Hun fortsetter som leder i Trondheim lokalforening og innehar dessuten det viktige vervet som medlem i Trøndelag fylkeskommunes Eldreråd. Vi forundres ellers ikke om hun deltar på saker og ting hun ikke vil ha på trykk.

Ulf blir en tanke drømmende i blikket, han gleder seg over sitt nye barnebarn. Mer om det senere.

- Har det vært utfordrende med forbundskontor og møtested på Fornebu?

- Vi har stort sett hatt annethvert styre-

Ulf Rathe og Marie Aashagen takker for seg.

møte på Fornebu. Ellers møtes vi på Skype eller telefon. Det har passet veldig bra og fungert fint, sier Ulf.

Marie sier seg enig, men synes likevel det har vært litt tungvint med møtene på Fornebu.

- Jeg skulle gjerne brukt forbundskontoret for blant annet å bli kjent med arkivet. Jeg har nok hatt anledning til det, men det har bare ikke blitt slik. Hvis jeg skulle fortsette ville jeg foreslått en kontordag på Fornebu dagen før et styremøte.

- Hvilke saker er dere mest fornøyd med?

- Vi har fått på plass et felles medlemsregister, og det er jeg veldig godt fornøyd med. Det var kun prat om det i det forrige styret mens her ble det endelig tatt grep. Å sitte i styret har vært moro selv om jeg til tider har hatt veldig mye å gjøre, spesielt med forberedelser til lederkonferanser og landsmøter, sier Marie. - Og så har jeg hatt fornøyselen av å jobbe med veldig kjekke gutter, den ene kjekkere enn den andre uten å nevne navn, tilføyer hun med glimt i øyet.

Ulf overtok medlems håndteringen da han gikk inn i styret. Den gang ble medlemmene ført på et omfattende Excel-ark, og en stor mappe med utskrifter ble gitt i beste mening fra tidligere kartotekholder. Oversikten var i skjønneste orden da Ulf overtok, men et manuelt system er tidkrevende samtidig

som en må holde tunga rett i munnen for å unngå å føre feil.

- Jeg startet prosjektet Styreweb sammen med Einar Nymo. Det har vært en omfattende og lang prosess, og nå håndteres alle medlemmene i det nye datasystemet. Det har vært gull verdt for meg, en kjemperasjonalisering, oppsummerer Ulf fornøyd og roser samtidig Einar for et veldig godt samarbeid.

- Hva nå?

Begge uttrykker en blanding av lettelse og vemod over at perioden med sentrale styreverv er over. Oppgaver med lokalforeninger og lokal politikk vil fortsatt kreve sin kvinne og mann, men hva gjør de to telepensjonistene for å holde engasjementnivået oppe?

Det er da blikket til Ulf blir fylt av et varmt smil.

- Vi har akkurat fått et nytt barnebarn, et lite vidunder som vi ikke hadde forventet fordi foreldrene er «godt voksne», forteller han stolt og legger til: - Disse bor på Fornebu. Vi har også to barnebarn på 12 og 14 år som har bodd i USA og Australia, noe som har gitt oss mange fine turer. Nå har familien flyttet hjem til Bergen, og det er veldig hyggelig.

Ulf skal også hjem til Bergen, for å «pumpe vekter», han mener kroppen må vedlikeholdes.

- Og så er vi en gjeng på seks-sju telepensjonister som i flere år har spilt bordtennis. Dette gleder jeg meg til å fortsette med.

Maries elleve barnebarn befinner seg, foruten i Trondheim, i Göteborg og Torrevieja i Spania. Det skulle tilsi at hvis hun mot formodning skulle bli arbeidsledig er det alltid noen som gladelig tar imot besøk. Dessuten tar hun gjerne med familien til fristedet på Oppdal. Og sannelig har dama kastet seg ut i sportslige aktiviteter.

- Jeg hadde aldri tatt i ei bowlingkule, men etter at vi leste om bowling på Hamar i Telepensjonisten (nr. 3/18 red. anm.) startet vi egen gruppe i Trondheim, forteller hun og legger til: - Målet mitt er å komme over hundre poeng før sommerferien.

Akkurat det har Marie bestemt seg for, og vi tror henne så gjerne.

Landsmøtet
2019

Heldige Hellas og heldige feriegjester

Porto Spilia

Årets tur ble til Det joniske hav på seilbåtferie. Området til Aristotle Onassis, gift med Jacqueline Kennedy i 1968. Vi fikk tre uker på familietur med svoger, søster og kone, og en uke med to venner fra Oslo.

Eivind Thoresen, Lillehammer lokalforening

Turen gikk med Ving og Thomas Cook Airlines, til en overkommelig pris, direkte til Prêveza. Der ble vi møtt av en kjent drosjesjåfør som kjørte oss til båten.

Som norsk sommer

Heldige er de lokale fordi landet går bedre, klimaet er topp og prisene øker mest for turister.

Jeg var heldig å ha 40 års opptjening med ytelsespensjon og lav levealder justering. Foreløpig på gavpensjon fra Telenor.

Klimaet er godt, og vi opplevde god norsk sommer uten alt for mye varme da vi skulle sove. Badetemperaturen var rundt 20 grader, så vi badet hver dag.

Området er kjent for kraftige, kortvarige katastrofale vinder, og en dag tvang vinden oss til å forlate havnen i 40 m/s. Årsaken var at nattens havn hadde dårlig feste av «mooringline».

Daglig seilas

Vi seilte noen timer hver dag mellom trivelige havnebyer. Det ble tid til å lage seg frokost, ligge på dekk, handleturer, spise lunsj før bading og gode middager

med påfølgende kortspill på kvelden. Rødvinen var rimelig, og GT (gin og tonic red. anm.) hadde vi med tollfritt.

Gode sjømenn, som vi er, brukte vi ledig tid og energi til å pusse båt og drive vedlikehold.

Nanna fra Ålesund er en Benetau Ocenais 43 som andelseierne bruker noen uker hver seg. Vi brukte femti liter diesel på tre uker, og havneavgiftene var mellom 0 - 70 euro.

Masta er 17 meter, og det er tre seiltyper. Kjølen er 1,8 meter dyp, og det hele veier sju tonn. Det er tre lugarer og bysse, og over sitteplassen ute er det Sprayhood og Bimini som skjermet for sol og vind.

Ny tradisjon

17.mai feiret vi med en for oss ukjent tradisjon; sjampanjefrokost! Festen fortsatte med sang og borgertog over flytebrygga til en engelsk frokost på restauranten på land. Dette var til stor fornøyelse for våre båtnaboer fra Tyskland, Sverige og Italia, og de lokale smilte.

Trygg havn

Den fineste havna vi opplevde denne gangen var Porto Spilia på Meganisi. Der var det en trygg havn, en restaurant med solsenger og badeplass. Alt drevet av to brødre.

Hundre meter opp lå landsbyen Spartacori. Det er bedre klima i høyden om vinteren.

Lenger inne i bukta lå det enda en større, flott badestrand med tilrettelagt aktivitet for ungdom.

Det var godt å komme hjem igjen. Vi er heldige som har mange gode minner.

Aristotle Onassis. Wikipedia

Nasjonal dag med sjampanje

Nanna fra Ålesund med sitt mannskap

Luftfartseventyret på Helgeland

Minner fra Stokka flyplass

Da Stortinget 5. juli 1967 vedtok bygging av fire kortbaneflyplasser i Namsos og på Helgeland, ble det starten på et enormt kommunikasjonsmessig fremskritt for befolkningen her. Dette første kortbanenettet i Norge ble offisielt åpnet 30. juni 1968.

Oddvar Ulvang, Helgeland lokalforening

Somrene 1966 og 1967 drev Widerøes Flyveselskap ruteflyging på Helgeland med ti-seters sjøfly av typen *Otter*. Jeg var en dem som var bindeleddet mellom Widerøes sjøfly og flykontrollen i Bodø.

Etter to år ved Bodø radio/aeradio, fikk jeg stilling som teknisk fullmektig og daglig leder av flysikkerhetstjenesten ved Sandnessjøen Lufthavn, Stokka. Der var jeg i kombinert AFIS (Aerodrome Flight Information Service) og teknisk tjeneste til 1979, da tjenesten ble delt mellom Televerket og Luftfartsverket. Som Televerksansatt fortsatte jeg som avdelingsleder for den radiotekniske tjenesten til jeg søkte andre utfordringer og sa opp i 1985.

Det var Widerøe som startet dette helårs luftfartseventyret for vel femti år siden med en tjue-seters *Twin Otter*. Under følger noen minner fra tiden min på Stokka flyplass.

Svensker på laksefiske

Foruten Widerøes ruteflyging og Sandnessjøen Flyklubb, var det stadig flyginger med småfly og charterfly på Stokka.

Blant annet hadde vi fly fra Volvo-konsernet, som leide fiskerettigheter i Vefsna, og flyging mellom Stokka og Stockholm/Gøteborg var vanlig. Gjester og ansatte ble hentet på Stokka og kjørt til «Svenskvillaen» ved Laksfors i Grane. Et år hadde Volvos gjester med seg omkring tre hundre kilo av den edle vare tilbake til Sverige.

Major med hardingfele

Det ble litt dramatisk første gang Luftforsvarets Dakota BW-L landet på Stokka i forbindelse med kalibrering av forsvarrets bakkeutstyr i Mosjøen. Flygerne ville se nærmere på Stokka flyplass, og vi ble kalt opp fordi de ønsket å ta en såkalt «low-pass», det vil si å fly lavt over rullebanen, og deretter landet de fra sør.

Det var snødekt bane og de gule terskelmarkeringer var lite synlig. Den eneste markeringen i tillegg til banelysene var fire grønne lyspærer på hver side av rullebane-endene. I sør-enden av rullebanen var det den gang litt høydeforskjell mellom terreng og bane, og da flygerne i Dakotaen ville ha lengst mulig av de åtte hundre meterne vi kunne tilby, satte de seg uheldigvis ned på bakken litt før rullebanen.

Fra tårnet så vi Dakotaen sprette til værs, for så å lande langt inne på rullebanen. Det gikk imidlertid fint å stoppe flyet på det som var igjen av asfalt.

Lederen for kalibreringsteamet var major Peder Klepsvik fra Hardanger, en kar med godt humør og dertil en habil felespiller. Nå tok han like godt frem hardingfela og spilte en feiende flott slått for oss.

Siden landet kalibreringsflyet fra Luftforsvaret på Stokka hver gang de skulle kalibrere Mosjøen Tacan, men de passet på å lande litt inn på rullebanen.

Franskmenn til Sandnessjøen

Nord Offshores oljevirksomhet i Sandnessjøen genererte noe charterflyging. En kveld fikk vi beskjed om at det kom et fransk fly direkte fra Paris. Det var stup-

mørkt, og rullebanen vår må ha fortonet seg svært kort fra luften, da flyet ankom Stokka. Den franske flygeren kom da også på radio med følgende spørsmål: «*Har dere bare 800 meter rullebane?*» Dette ble bekreftet. De fløy litt rundt i området, antakelig for å kvitte seg med noe drivstoff for å lette flyets vekt, før de kom inn for landing.

Morgenen etter kom to norske flygere opp i tårnet, og de diskuterte heftig hvor lang rullebane det franske flyet egentlig burde hatt.

Da franskmennene ankom fikk de noen inkvisitoriske spørsmål fra de norske flygerne, blant annet om hvor stor hastigheten var under landingen. «90 knop», kom det kjapt fra den franske flygeren. «*Men kan dere fly med så lav hastighet?*» kom det prompte fra Trønderflys pilot. Franskmannen trakk på skuldrene og svarte lakonisk: «*Vi kunne ikke ha større fart – det var jo bare 800 meter rullebane.*»

Tilfeldig ambulansetur

Da et helikopter fra *Helilift* skulle fly fra Hamar til Banak i Finnmark i 1978, måtte flyveren overnatte på Helgeland, og han tok like godt inn hos onkelen sin på Flatmo i Velfjord.

Oddvar Ulvang på vakt ved Bodø aeradio HF.

Kontrolltårnet på Sandnessjøen Lufthavn åpningsdagen 30. juni 1968. Oddvar Ulvang flankert av major Sverre Knutsen (til v.) og kollega Torgeir Borgan.
Foto: Steinbjørn Mentzoni

Omtrent samtidig som helikopteret landet, kjørte en ambulanse fra Brønnøysund forbi i retning Lande. Det lot seg imidlertid ikke gjøre å transportere pasienten gjennom ulendt terreng frem til ambulansebil. Sjøføren hadde lagt merke til helikopteret og kontaktet flygeren, som sa at det i så fall måtte merkes en landingsplass med lys. Da han kom til Vatnan i stummende mørke, var det ordnet med lys i hvert hjørne av landingsplassen, og landingen gikk greit.

Helikopteret måtte ha mer drivstoff, og Brønnøy flyplass, som rutinemessig var stengt på lørdagskveldene, ble alarmert. Kun sju minutter senere var kontrolltårnet i funksjon. Drivstoff ble ordnet og distriktslegen kom og så til pasienten. Jeg ble oppringt og dro straks ut til Stokka.

Da jeg slo på rullebanelysene og fikk kontakt med helikopteret, passerte det akkurat Tjøtta. Ambulansen sto klar, så bare en time etter at pasienten ble hentet var han på vei til Sandnessjøen sykehus.

Tragisk ulykke

Dessverre endte ikke alle ambulanseflyginger så godt. En sen desemberkveld i 1970 ble en festdeltaker i Brønnøysund plutselig syk, og legen beordret øyeblikkelig innleggelse på sykehuset i Sandnessjøen. Flyselskapet Vikingfly hadde en enmotors Piper Cherokee stående i ambu-

lanseberedskap, og flygeren ble bedt om å ta oppdraget. Stokka opplyste om sterk kuling og dårlig sikt, men flygeren bestemte seg likevel for å fly og heller returnere om været ble for ille.

Jeg var vakthavende i kontrolltårnet på Stokka og fikk kontakt med flyet ni minutter etter at det tok av. Da var klokken 01.20. Flygeren oppga at han fløy i fem hundre fots høyde med sikt til bakken, men uten noe særlig sikt fremover. Flygeren fikk oppgitt været på Stokka og at innflygings- og rullebanelysene var tente. Været var nå litt dårligere enn tidligere.

Fem minutter senere hørte jeg kraftig flydur. På spørsmål om flygeren kunne se flyplassen, svarte han benektende og la til: «Jeg tørner utover igjen en tur for ...». Mikrofonknappen ble nå holdt inne cirka to sekunder før det ble helt stille. Jeg kalte på flyet gjentatte ganger, men det kom ikke noe svar. Redningssentralen i Bodø ble varslet.

Dessverre hadde ikke flygeren svingt utover, men derimot innover mot Stortind. Hadde de vært noen få meter høyere, hadde flyet sannsynligvis gått klar av fjellryggen sør av Stortind.

Flyhavarikommisjonen skriver i sin rapport: «Det var utpregede instrumentforhold denne natten, og kommisjonen betegner det som uforsvarlig å gjennom-

føre en flyging under skyene basert på bakkekontakt under de rådende forholdene. Flygeren var da også i tvil etter å ha mottatt værrapportene før start. Det var først etter å ha hatt ny kontakt med legen at han erklærte seg villig til å ta turen.» Kommisjonen skriver videre: «Årsaken til at luftfartøyet LN-BFG havarerte mot Stortind 11. desember 1970 kl. 0125 var at flygeren mistet orienteringen under meget vanskelige værforhold.»

Nesten førti år etter ulykken fikk jeg en henvendelse fra søsteren til legen som var med i flyet. Medlemmer fra de fire berørte familiene skulle samles til en minnestund og sette opp en minneplate i ulykkesområdet. Hun spurte om jeg ville være sammen med dem. Dette var første gang jeg hadde snakket ut om ulykken – jeg hadde i alle år nærmest lagt lokk på denne traumatiske hendelsen.

Et klokt menneske har sagt at når du får snakket ut om ting, dør trollene du har inni deg. I dag kan jeg sanne disse ordene. Etter minnestunden og turen oppe i fjellet sammen med de pårørende, samt en stille stund i Alstahaug kirke etterpå, følte jeg endelig at punktum var satt for denne tragiske hendelsen.

Flyturer jeg ikke glemmer

Jeg var på tur fra Værnes til Sandnessjøen i en av Widerøes Twin Ottere. Under

innflyging til Namsos blåste det kraftig østavind, og Twin Otteren vred seg som en orm nedover Namdalen – til høyre og venstre – nesa opp – nesa ned. Jeg så medpassasjerenes hvite knoker der de klamret seg til seteryggene foran seg.

Da vi lander i Namsos, vil de fleste ut av flyet. Helt bakerst sitter en pen, eldre dame. Hun har fine smilerynker i ansiktet – antar hun nærmer seg de nitti. Hun er eneste kvinne om bord og sitter igjen i flyet når jeg som sistemann skal gå ut. Jeg snur meg mot henne og sier: «Synes du dette er noe særlig til fremkomst-middel?» Svaret forbauset meg: «Det er nå ikke så verst heller!» Hun hadde nok vært ute en vinternatt før.

Stortuva er den høyeste toppen i Øyfjellet på 818 moh. Sør for Stortuva går Trongskardet bratt opp, og i sørvest kuling og storm kan det komme kraftig fallvind over Mosjøen herfra. Vinden kalles *trongskarding* og er velkjent for vefsningsene.

På en flytur fra Stokka til Hattfjelldal i en en-motors Cessna 172, fikk vi føle trongskardingens krefter. En nedadgående luftstrøm gjorde at det lille flyet datt som en stein mot Vefsnfjorden.

Jeg satt i baksetet og var glad jeg hadde setebeltet på, for plutselig hang jeg i løse luften, bare holdt nede av det litt slakke beltet. Piloten hadde en del småpenger i jakken, og disse kom nå opp av lommene og svevde i luften før de la seg pent i taket på flyet.

Jeg var sikker på at dette ikke kom til å ende bra og prøvde å huske mesteparten av «Fader Vår» på vei ned mot fjorden,

Oddvar Ulvang besøker kontrolltårnet på Stokka 50 år etter åpningen av Sandnessjøen Lufthavn. Foto: Arne Magne Ulvang

men plutselig bar det rett til værs i en oppadgående luftstrøm. Det var litt av en turbulens, men vi kom oss da videre og landet trygt i Hattfjelldal.

Det var bekmørkt da vi skulle returnere til Stokka. Det var ingen rullebanelys på flyplassen i Hattfjelldal, så med lyset fra den ene lyskasteren i vingen, tok vi av og fløy i retning Trofors. Det var ingen lys å se under oss, så det var stor lettelse da lysene på Trofors dukket opp. Deretter gikk det greit å følge jernbanelinjen og E6 nordover mot Mosjøen og deretter Vefsnfjorden ut mot kysten.

Utviklingen videre

Twin Otteren var et lite rutefly uten trykkabin, og måtte derfor fly i høyder der både turbulens og vind kunne merkes temmelig godt.

Jeg hørte få som klaget. Folk langs kysten var vant til å ferdes på havet, og de fleste hadde følt værgudene om bord i fiskebåter og lokale rutebåter. Mange historier om røffe turer med dette flyet var god underholdning der folk møttes.

I dag er flyplassen forlenget til 1200 meter, og moderne fly trafikkerer Stokka. Fly med trykkabin gir mer komfort enn det Twin Otterne kunne tilby. Folk tar «Dash 8» til Bodø og Værnes, eller direkte til og fra Oslo.

Heliporten ved Sandnessjøen sykehus har nesten daglige anløp av helikopter med akutt pasienter. Når spesialister må overta, tar moderne ambulansfly pasienten fra Stokka til Bodø, Tromsø eller Trondheim.

For interesserte har jeg en større artikkel om Stokka i *Årbok for Helgeland 2019*.

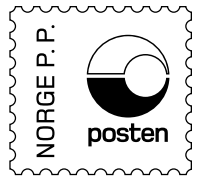
KONTAKT OSS

På telepensjonistene.no > våre **lokalforeninger** finner du mer om lokale aktiviteter. Personvernerklæringen for Telepensjonistenes Landsforbund finner du på telepensjonistene.no om oss.

FORBUNDSLEDER	Tore Andli	Dagaliveien 31	0783 Oslo	913 98 001	toreandli@gmail.com
NESTLEDER	Einar Nymoen	Bertrand Narvesens vei 2B	0661 Oslo	916 17 467	nymeinar@gmail.com
SEKRETÆR	Åse Juul Hansen	Bassenggata 11	6516 Kristiansund	950 38 648	aasejha@online.no
KASSERER	Finn-Egil Elster	Hauketotoppen 18	1266 Oslo	913 21 672	feelster@online.no
STYREMEDLEM	Anne Stødle	Fridtjof Øvrebøes gate 30	5532 Haugesund	906 90 540	anne.stodle@haugnett.no
REVISOR 1	Kåre Johansen	Svenskerud 105	3408 Tranby	901 84 857	khj@online.no
REVISOR 2	Kirsten Næss	Ramstad Terrasse 5	1405 Langhus	901 94 586	kinass@online.no
REDAKTØR	Gunhild Skoglund	Ekreberget 9	2390 Moelv	901 30 153	gunhi-s@frisurf.no
TELEPENJONISTEN					
TEKNISK ANSVARLIG for telepensjonistene.no	Einar Nymoen	Bertrand Narvesens vei 2B	0661 Oslo	916 17 467	nymeinar@gmail.com

Telepensjonistenes Landsforbund
Besøks- og postadresse: Snarøyveien 30, sone C3B, 1331 Fornebu
E-post: landsstyret@telepensjonistene.no • www.telepensjonistene.no

Avsender:
Telepensjonistenes Landsforbund
Snarøyveien 30
sone C3B
1331 Fornebu

SMÅSTOFF

Landsby for demente – et banebrytende konsept

I Kristiansand bygges det 42 omsorgsboliger for personer med demens. Hjemlige omgivelser og integrering med omverden er stikkord for Strømmehaven, som allerede har vunnet en internasjonal arkitekturpris.

Strømmehaven skal stå ferdig høsten 2020 og utformes som seks bokollektiv i tilknytning til eksisterende sykehjem og omsorgsboliger. Slik vil bygningsmassen samlet utgjøre en landsby. Omsorgssenteret Hogeweyk utenfor Amsterdam er modell, og daglige gjøremål og sosiale møteplasser i mest mulig kjente omgivelser er kjerneelementer.

Morten Abrahamsen i Multiconsult leder planleggingsteamet: - Frihet er et viktig element, også for demente. Det er lett for dem å gå seg vill, men her brukes den aller nyeste generasjonen innen velferdsteknologi for å hindre at folk må stenges inne. Dette er et prosjekt hvor arkitektur, design og farger er viktig for å skape trygghet. Utformingen av selve gårdstunet og materialbruk skal føles så hjemlig som mulig, forteller han.

Kilde: Multiconsult pressemelding 25. april 2019

Verving – inviter til møter

Landsstyret er godt fornøyd med vervingen som foregår rundt om i landet. Likevel minner de om at det er viktig med en stabil medlemsmasse, og aller helst økende. Det finnes en vervebrosjyre, men den viktigste kanalen er jungeltelegrafene, og at du inviterer kjente på møter. Lokalforeningene åpner gjerne for reisefølge på turer uten at vedkommende er medlem. Dette er gode måter å oppleve fellesskapet på, og forhåpentligvis vil noen melde seg inn etter et hyggelig samvær.

Disse kan bli medlem:

Tidligere og nåværende ansatte i Televerket/Telenor eller i virksomheter som er utskilt fra Telenor, og deres ektefelle/samboer og gjenværende ektefelle/samboer. Telepensjonister som ikke er dekket av en lokalforening kan tegne medlemskap direkte i forbundet. Skjema for innmelding finnes på telepensjonistene.no > bli medlem.

Hyttetetur

Hyttestiftelsen i Telenor tilbyr fortsatt telepensjonister leie av hytter. Informasjon og bestilling av hyttene finner du på telepensjonistene.no, pek på «For medlemmer» og klikk på «Leie av Telenor hytte». Du kan også gå direkte til cabinweb.no der bestillingssystemet ligger. Hvis du ikke har registrert deg tidligere, så klikk på «Ny bruker» og fyll ut skjemaet (hopp over ansattnummer). Du får etter hvert en e-post med bekreftelse, brukernavn og passord, og vipps kan du velge og vrake blant hyttene i hele landet.

Bladet i postkassen eller på nettet

I disse datatider er det mange som leser blader, aviser og nyheter på Internett. Dette gjelder også medlemsbladet vårt som du kan finne på vår hjemmeside. Vi ber deg gi beskjed hvis du ikke lenger vil motta papirutgaven av Telepensjonisten. Dette kan du enkelt gjøre på telepensjonistene.no > kontakt oss.

På flyttefot?

Husk å melde fra om den nye adressen din slik at du fortsatt får Telepensjonisten hjem til deg hvis du ønsker det.

Gi beskjed til din lokalforening eller gå inn på telepensjonistene.no. I menylinjen under logoen peker du på «For medlemmer» og velger «Adresseendring». Da får du opp et skjema hvor du skriver inn gammel og ny adresse.